

RECENSIE KERKNET

door Rita Ghesquiere

Monica is twaalf. Zes jaar lang heeft ze met haar ouders in Chili gewoond. Als ze naar België terugkeert, heeft ze alleen maar heimwee. Gelukkig blijven ze hier maar één jaar. Zodra oma weer beter wordt, keren ze naar Chili terug.

Terwijl haar jongere zusje zich vlot aanpast, blijft Monica dromen van Chili. Ze mist het huis bij de zee, de leuke Spaanse taal, haar vriendinnen - vooral dan Luna Paz. Alle leuke herinneringen en plannen stopt ze in een juwelendoosje waarop La Pincoya afgebeeld staat, de zeenimf uit een Chileens sprookje. Monica wil niet op ballet of naar de sportclub zoals haar zus, ze wil ook geen nieuwe vriendinnen en ze hoopt stiekem dat papa geen baan vindt.

Elke woensdag, na de tekenles, gaat Monica op bezoek bij oma. Stiekem is ze boos op oma. Is het niet haar schuld dat ze moesten terugkeren? En oma vindt Chili op haar beurt maar niks, ze wil er geen verhalen over horen. Maar stilaan leren oma en haar kleindochter toch met elkaar praten. En wat blijkt? Ze lijken veel meer op elkaar dan ze zelf vermoeden. Monica ontdekt een stukje vergeten kindertijd en oma kan vertellen wat er op haar hart ligt. Stapvoets verzoent Monica zich met de gedachte dat België, haar nieuwe thuis wordt en dat oma hen nodig heeft. Als Luna Paz voor een weekje komt logeren, leert ze Monica met andere ogen naar België kijken, maar toch zal Chili een bijzondere plaats blijven innemen in haar hart.

In dit boek worden twee culturen op een boeiende en realistische manier tegenover elkaar geplaatst: het drukke, jachtige leven in België voorzien van alle comfort en de meer eenvoudige levensstijl in het Chileense dorp, waar mensen nog sterker een gemeenschap vormen en waar magie en verhalen belangrijk zijn. Die verhalen en ook de taal geven het boek een aparte sfeer.

Herkenbare thema's zijn vriendschap, verhuizen en zich aanpassen aan een nieuwe omgeving. Monica voelt zich anders en heeft het moeilijk om aansluiting te vinden met de kinderen van de zesde klas. Het beeld van de grootouder is dan weer verrassend realistisch. In dit boek geen geïdealiseerd portret van een lieve oma, maar eerder een stugge, gesloten vrouw die vooral moeite heeft met loslaten en ouder worden. Als Monica dat beseft, kan ze echt van oma houden.